

Arrest

nr. 64 056 van 28 juni 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 15 april 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 15 maart 2011 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BELDÉ, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Reden van de beslissing:

Art. 7, al. 1-2° van de wet van 15 december 1980; verblijft langer in het Rijk dan overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd: regelmatig verblijf verstreken sedert 29/10/2010...”

2. Onderzoek van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert een eerste middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van het recht op onderwijs zoals voorzien in artikel 2 van het Protocol (Nr. 1) bij het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, schending van Omzendbrief d.d. 24 februari 2003 betreffende het recht op onderwijs voor kinderen zonder wettig verblijfsstatuut, schending van de wet van 29 juni 1983 betreffende de leerplicht. Het recht op onderwijs, als internationaal gewaarborgd en fundamenteel recht op onderwijs dient gevrijwaard te worden voor alle kinderen, ook deze zonder een verblijfsrecht. Door de dochter van verzoekster in het begin van het schooljaar als leerling te aanvaarden, ondanks haar precare verblijfssituatie, werd de redelijke verwachting gecreëerd dat het schooljaar in de betreffende onderwijsinstelling wel degelijk kon afgewerkt worden. Nooit werd verzoekster er expliciet van in kennis gesteld dat het schooljaar abrupt zou kunnen onderbroken worden. Door verzoekster en haar dochter thans het grondgebied te doen verlaten, zou het recht op onderwijs geschonden worden. De schade die Esther zou ondervinden bij het afbreken van een schooljaar, 2 maanden voor de beëindigen ervan, is buitenproportioneel groot in vergelijking met het nagestreefde doel. Dit zou immers zonder meer lijden tot het moeten overdoen van het betreffende schooljaar.”

2.1.2. Artikel 2 van het Eerste Protocol bij het EVRM , als volgt luidt:

“Niemand mag het recht op onderwijs worden ontnomen. Bij de uitoefening van alle functies die de Staat in verband met de opvoeding en het onderwijs op zich neemt, eerbiedigt de Staat het recht van ouders om zich van die opvoeding en van dat onderwijs te verzekeren, die overeenstemmen met hun eigen godsdienstige en filosofische overtuigingen.”

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster over een permanent verblijfsrecht in Italië beschikt, zoals blijkt uit de stukken die werden overgelegd bij haar aankomstverklaring. In de aankomstverklaring, die door verzoekster werd ondertekend op 20 oktober 2010, wordt vermeld: *“Italiaanse verblijfskaart nr. AD 3712524 afgeleverd te S. Venerina op 16.09.08 en geldig tot 15.09.18.”* Voorts blijkt dat op het bevel om het grondgebied te verlaten, het land Italië uitdrukkelijk werd geschrapt.

Er dient te worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat haar kind wordt belet om het schoollopen te vervullen, daar zij niet aantoont dat haar kind dit niet kan doen in Italië. Aan verzoekster wordt het recht op onderwijs in overeenstemming met haar godsdienstige en filosofische overtuigingen aldus niet ontnomen. Verzoekster toont geen schending aan van het recht op onderwijs.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. Verzoekster voert een tweede middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van het recht op familiaal leven - artikel 8 E.V.R.M. Nu verzoekster geen recht op verblijf heeft in welk Europees land dan ook zou de bestreden beslissing verzoekster dwingen naar haar van herkomst, in casu Brazilië, herkomst, in casu Brazilië terug te keren. Dit zou de uitvoering van een omgangsregeling tussen de dochter van verzoekster en de vader van de dochter, die in Italië verblijft, volkomen onmogelijk maken waardoor het recht op eerbiediging van het familiaal leven van de dochter van verzoekster en het recht op niet-inmenging van enig openbaar gezag bij de uitoefening van dat recht, zoals gewaarborgd door artikel 8 E.V.R.M., zou geschonden worden.”

2.2.2. Uit het administratief dossier en uit de bespreking van het eerste middel blijkt dat verzoekster over een permanent verblijfsrecht in Italië beschikt. Verzoekster kan derhalve terugkeren naar Italië. Ze maakt een schending van artikel 8 EVRM niet aannemelijk.

Het tweede middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te

worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en elf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MILOJKOWIC